

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/284/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512207789
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7512207789.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Soukeník - Štrpka, s.r.o. so sídlom v Bratislave, Šoltésovej č. 14, proti žalovanej P. B., Q. F. L. - M. L., P. L. Č.. X, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom, so sídlom v Košiciach, Sofijská č. 13, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom so sídlom v Košiciach, Budapeštianska č. 8, o zaplatenie 408,84 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 19.02.2013 č.k. 17C/269/2012-41 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka tak, že žalobca je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania v sume 41,63 eura a tieto zaplatiť advokátovi JUDr. Ladislavovi Miklušovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil povinnosť žalovanej zaplatiť žalobcovi 76,90 eura spolu s ročným úrokom z omeškania 9,25 % zo sumy 43,51 eura od 12.5.2009 do zaplatenia, 9 % zo sumy 16,85 eura od 12.6.2009 do zaplatenia, 9 % zo sumy 14,88 eura od 12.7.2009 do zaplatenia, 9 % zo sumy 1,66 eura od 12.8.2009 do zaplatenia, v prevyšujúcom rozsahu žalobu ohľadom zmluvnej pokuty zamietol a uložil povinnosť žalobcovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu trovy právneho zastúpenia v sume 65,06 eura.

Týmto rozsudkom rozhodol o finančnom nároku žalobcu, ktorý nadobudol Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16.11.2011 od pôvodného veriteľa spoločnosti Slovak Telekom a.s., ktorej pohľadávka vznikla titulom zmluvy o pripojení č. XXXXXXXX, na základe ktorej sa žalovaná zaviazala odoberať od žalobcu poskytované služby telekomunikačnej siete a platiť za ne riadne a včas vyúčtovanú cenu. Pohľadávka pozostávala z ceny služieb účtovaných jednotlivými faktúrami v celkovej sume 76,90 eura a zmluvnej pokuty pre nedodržanie zmluvných povinností v sume 331,94 eura.

V priebehu konania pred súdom prvého stupňa písomným podaním zo dňa 04.07.2012 (doručeným súdu dňa 06.07.2012) vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovanej OZ právna pomoc spotrebiteľom. Uviedol, že je právnickou osobou (§ 25 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa), pričom ich hlavnou náplňou činnosti je zastupovanie spotrebiteľov a ochrana ich spotrebiteľských práv v konaní pred súdom, resp. ich podpora formou vedľajšieho účastníctva, čo vyplýva z čl. 5 Stanov, ktoré boli zaevidované na konajúcom súde pod sp. zn. Spr. č. 366/2012). Z vyjadrenia vedľajšieho účastníka k žalobnému návrhu zo dňa 01.09.2012 (č.l. 26) vyplýva, že vedľajší účastník upresnil svoj vstup do konania len ohľadom zmluvnej pokuty. V tomto podaní zároveň vytýkal

žalobcovi, že zo znenia žaloby nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie zmluvnej pokuty, alebo právo na náhradu škody a pre prípad, ak predmetom žaloby je náhrada škody, vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku. Zároveň namietal, že medzi účastníkmi konania nedošlo k individuálnemu dojednaniu o zmluvnej pokute, preto ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná ako celok. V tejto časti preto žiadal žalobu zamietnuť.

Po právnom posúdení podľa § 42 ods. 1, 4 a § 43 ods. 1, 2, 5 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom od 1.1.2004, § 52 ods. 1, 2, 3, § 544 ods. 1, 2 a 3 Občianskeho zákonníka súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že medzi právny predchodcom žalobcu a žalovanou bola uzavretá spotrebiteľská zmluva a vzhľadom na faktúry doručené žalovanej je nárok žalobcu na zaplatenie sumy 76,90 eura za dodané telekomunikačné služby dôvodný, preto v tejto časti žalobe vyhovel a žalobcovi priznal aj príslušenstvo pohľadávky spočívajúceho v zákonnom úroku z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. účinného od 01.01.2009. V prípade nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty mal za to, že v konaní žalobca nepreukázal individuálne dojednanie účastníkov o zmluvnej pokute, a zároveň aj z dôvodu akým bola zmluvná pokuta voči žalovanej uplatnená faktúrou č. XXXXXXXXXX uplatnená je pre neurčitost' neplatným právny úkonom. Poukázal aj na skutočnosť, že zmluvná pokuta u mobilných operátorov bola viacerými rozhodnutiami všeobecných súdov Slovenskej republiky vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorú nemožno moderovať. Rovnaké závery vyplývajú aj z rozhodnutí Európskeho súdneho dvora (rozsudok C- 618/10). Z týchto dôvodov v tejto časti žalobu zamietol.

Výrok o trovách konania vychádza z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., t.j. podľa zásady úspechu v konaní, keď konštatoval, že žalobca bol v konaní síce prevažne neúspešný (takmer 82 %), avšak vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania len v časti nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty t.j. oddeliteľnej časti zmluvného plnenia od ostatných nárokov bol pri obrane žalovanej v tejto časti plne úspešný. Žalovanej by preto patrila náhrada trov konania v prípade, ak by jej vznikli a nárok na ich náhradu by si uplatnila, a keďže osud žalovanej v prípade rozhodnutia o trovách konania zdieľa aj vedľajší účastník, ktorý bol zastúpený právny zástupcom, priznal mu náhradu trov právneho zastúpenia pozostávajúcu z tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri hodnote predmetu sporu 331,94 eura v sume 24,90 eur za úkony právnej služby: - prevzatie veci a príprava zastúpenia (24,90 eura + 7,63 eura režijný paušál) a vyjadrenie zo dňa 31.08.2012 (24,90 eura + 7,63 eura režijný paušál) spolu 65,06 eura, povinnosťou náhrady ktorých zaviazal žalobcu na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal včas odvolanie žalobca. Žiadal rozsudok v napadnutom rozsahu zmeniť, vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznať a zaviazat' vedľajšieho účastníka nahradiť trovy odvolacieho konania. Namietal, že súd prvého stupňa pri rozhodovaní vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.), ak dospel k záveru o účelnosti trov právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka. Vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania spočívajúce v trovách právneho zastúpenia považoval za neúčelné, pretože neboli nevyhnutne potrebné na účelné bránenie práva žalovanej. Uviedol, že vedľajší účastník v právnej forme občianskeho združenia bol založený za účelom ochrany spotrebiteľov, čo tvorí aj hlavný predmet jeho činnosti, a preto zákonom má priznané zvýhodnené postavenie voči ostatným občianskym združeniam, a to aj tým, že v konaní nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Výkonom ochrany spotrebiteľských práv pritom združenie napĺňa svoje vlastné poslanie, za účelom ktorého bolo založené, pričom zámerom zákonodarcu pre zvýhodnenie takejto skupiny občianskych združení bolo umožniť, aby vzhľadom na ich odbornú pripravenosť mohli bez potreby právneho zastúpenia zastupovať spotrebiteľov a chrániť ich práva a záujmy pred súdmi. Za tým účelom by občianske združenie malo disponovať takým personálnym substrátom, ktorý je schopný poskytnúť právne služby a s prehľadom sa orientovať v oblasti spotrebiteľského práva. V prípade, ak by nebola potrebná odborná pripravenosť takéhoto spotrebiteľského združenia, ochranu spotrebiteľa by v súdnom konaní mohlo zabezpečovať aj iné občianske združenie zastúpené právny zástupcom rovnako ako združenie spotrebiteľské. Aj keď žalobca nepopieral Ústavou SR zaručené právo vedľajšieho účastníka na právnu pomoc, jeho argumentácia smerovala proti účelnosti vynaložených trov na právne zastúpenie. Zároveň argumentoval, že ak vedľajší účastník žiada priznať trovy právneho zastúpenia, priznáva tým, že žalovanej neposkytol právnu pomoc pri ochrane jej práv ako spotrebiteľa, čo je jeho základným poslaním,

pretože v spore poskytol právnu pomoc advokát. Namietal aj proti prínosu vstupu vedľajšieho účastníka do konania, ktorý pred súdom poukazoval iba na ustanovenia a rozhodnutia týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv, na ktoré je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti, nezávisle od účasti spotrebiteľského združenia. Do konania tak nepriniesol žiaden prínos a nepoukázal na žiadnu skutočnosť, na ktorú súdy nemajú povinnosť prihliadať z úradnej povinnosti. V závere uviedol, že občianske združenia takéhoto typu sú zvýhodnené aj tým, že majú možnosť poberať finančnú pomoc z Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky na podporu ich činnosti.

Vedľajší účastník na strane žalovanej v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom výroku o trovách konania potvrdiť. Zdôraznil, že ak žalobca cielene a účelovo skúša proti veľkému počtu spotrebiteľov uplatniť si svoje nároky, ktoré sú v rozpore s právom (zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky) nie je žiaden rozumný dôvod pri rozhodovaní o trovách konania od náhrady trov konania žalobcu odbremeniť. Ním uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za dôvodné, pretože bezprostredne súviseli s konaním, sú účelné a primerané a ním uvádzané argumenty boli spôsobilé ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa.

Na základe podaného odvolania odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie mu predchádzajúce vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodne opodstatnené.

Odvolací súd je v prejednávanej veci toho názoru, že súd prvého stupňa správne uzavrel, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovanej vzhľadom na výsledok sporu vznikol nárok na náhradu trov konania, vec však nesprávne právne posúdil, ak pri rozhodovaní o trovách konania žalovanej ako aj vedľajšieho vychádzal z ust. § 142 ods. 1 O.s.p., aj keď je namieste o trovách konania rozhodnúť podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatnenie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa ods. 2 označeného ustanovenia, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Odvolací súd poukazuje na čl. 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého každý má právo na právnu pomoc v konaní pred súdmi, za podmienok ustanovených zákonom.

Teda tak ako žalobca má právo nechať sa zastúpiť právnym zástupcom, takisto každý iný účastník súdneho konania za rovnakých podmienok môže toto právo garantované ústavu využiť za podmienok, ktoré v danom prípade bližšie upravuje základný procesný predpis - Občiansky súdny poriadok (O.s.p.).

Podľa § 24 O.s.p. účastník sa môže dať v konaní zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí.

Podľa § 25 ods. 1 O.s.p. ako zástupcu si účastník môže vždy zvoliť advokáta.

Z uvedených dôvodov sa v preskúmvanej veci nedá stotožniť s argumentáciou žalobcu o nadbytočnosti a nehospodárnosti právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka len preto, lebo vedľajší účastník je inštitúciou zriadenou na ochranu spotrebiteľa. Vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p. Základný procesný predpis upravujúcich občianske súdne konanie umožňuje každému účastníkovi dať sa zastúpiť v konaní zástupcom, ktorého si zvolí. Takýmto zástupcom môže byť i advokát. Občiansky súdny poriadok vo svojich ustanoveniach pritom nevylučuje, aby účastník odborne spôsobilý hájiť svoje záujmy v konaní pred súdom sa nemohol dať

zastúpiť zástupcom a aby len z tohto dôvodu mu nemala byť priznaná náhrada trov vzniknutých v súvislosti s právnym zastupovaním. Náklady s tým spojené sú vždy potrebné. Vyššie uvedené sa v plnej miere vzťahuje tiež na možnosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať v konaní advokátom.

Vedľajšiemu účastníkovi takto vzniká zásadne právo na náhradu trov konania, medzi ktoré patrí aj náhrada trov právneho zastúpenia. Povinnosťou súdu pri rozhodovaní o trovách konania je však vždy posudzovať účelnosť vedľajším účastníkom uplatnených trov konania, a to individuálne, v každej veci podľa okolností, za ktorých vedľajší účastník do konania vstúpil a v konaní vykonal konkrétne úkony.

Vedľajší účastník vstúpil do konania písomným podaním zo dňa 4. 7. 2012 a následne zaslal do spisu vyjadrenie k žalobnému návrhu v ktorom namietal proti uplatnenému nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty, keď argumentoval, že táto nebola individuálne dojednaná a preto predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, čo spôsobuje jej absolútnu neplatnosť.

S poukazom na vyššie uvedené má odvolací súd za to, že úkony právnej služby pri právnom zastúpení vedľajšieho účastníka je treba zásadne považovať za účelne vynaložené, pretože tieto smerovali k zaujatiu procesného postoja žalovanej k uplatnenému nároku a v konečnom dôsledku sa súd prvého stupňa stotožnil s argumentáciou vedľajšieho účastníka vo vzťahu k nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty.

Odvolací súd však považuje za nesprávny právny názor súdu prvého stupňa, ak pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka uzavrel, že vedľajší účastník vstúpil do konania (v súlade s jeho upresnením zo dňa 1.9.2012) iba v časti uplatneného nároku a to ohľadom zaplatenia zmluvnej pokuty v sume 331,94 eura. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že vedľajší účastník vstupuje do konania v zmysle ustanovenia § 93 ods. 2 O.s.p. nie iba v časti konania, ale do celého konania, v ktorom boli uplatnené jednotlivé nároky žalobcu a preto nie je možné v rámci konania posudzovať jeho vstup iba vo vzťahu k niektorému z uplatnených nárokov.

Pri rozhodovaní o trovách konania tak hlavného účastníka ako aj vedľajšieho účastníka (ktorý pri rozhodovaní o trovách konania zdieľa osud účastníka na strane, ktorého vystupuje) je preto potrebné posudzovať kritéria pre priznanie resp. nepriznanie náhrady trov konania vo vzťahu k výsledku celého konania a nielen vo vzťahu k úspechu alebo neúspechu v časti uplatneného nároku.

Z obsahu preskúmvanej veci vyplýva, že vzhľadom na výšku uplatneného nároku úspech žalovanej v konaní predstavoval 82 % uplatneného nároku a úspech žalobcu 18 % uplatneného nároku, po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej je výsledný úspech žalovanej vo vzťahu k celému predmetu konania 64 %, čo znamená, že žalovanej v takomto rozsahu vznikol nárok na náhradu trov konania. Žalovaná náhradu trov v konaní neuplatnila, a keďže vedľajší účastník zdieľa osud hlavného účastníka aj v prípade rozhodovania o trovách konania, vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na ich náhradu v rovnakom rozsahu.

Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, že vedľajším účastníkom uplatnené trovy konania v sume 65,06 eura boli účelne vynaložené, preto vedľajšiemu účastníkovi patrí suma 41,63 eura, zodpovedajúca tzv. čistému úspechu účastníka, na podporu ktorého vedľajší účastník v konaní vystupoval.

Odvolací súd preto postupom vyplývajúcim z ust. § 220 O.s.p. uznesenie vo výroku o trovách prvostupňového konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom zmenil a vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov prvostupňového konania v sume 41,63 eura a na ich náhradu k rukám zástupcu vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 O.s.p. zaviazal žalobcu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O.s.p. a účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože žalobca aj vedľajší účastní mali v odvolacom konaní čiastočný úspech.

Uvedené rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.